

§ 2.

Som ubemidlet betragtes efter denne Lov enhver, der er Medlem af en anerkendt Sygekasse eller opfylder Betingelserne for at kunne være Medlem af en saadan i Henhold til § 6, 1ste Stykke, i Lov Nr. 85 af 12. April 1892, samt saadanne Personers mindreaarige Børn og endelig Personer, der ere saaledes stillede, at deres eller deres Forsørgeres økonomiske Forhold i væsentlig Grad vilde forringes, dersom de af egne Midler skulde afholde Udgifterne ved den i nærværende Lov nævnte Sygebehandling.

Som her i Landet bosiddende betragtes enhver her i Landet forsørgelsesberettiget Person samt endvidere saadanne ikke-forsørgelsesberettigede, der i mindst et Aar umiddelbart før Sygebehandlingen have haft Ophold her i Landet og i mindst et Aar af dette Tidsrum have ernæret sig uden at modtage Hjælp af det offentlige.

Ikke-forsørgelsesberettigede Personer, der ikke opfyldte de ovenfor nævnte Betingelser, blive i Sygdomstilfælde at behandle efter de hidtil gældende Regler.

Kommunalbestyrelserne vælge for hver Kommune af deres Midte ved Forholdstalsvalg et Udvalg paa tre Medlemmer, der, under Rekurs til Indenrigsministeren, i Tvivlstilfælde afgør Spørgsmaalet om, hvorvidt en syg falder ind under Bestemmelserne i denne Lov eller ikke. Indtil Kendelse er afgiven, er den paagældende berettiget til at nyde de i § 1 nævnte Goder.

§ 3.

Naar en Familieforsørger eller Personer, overfor hvem han har Forsørgelsespligt, saavel som enkeltstaaende Personer ere underkastede den i nærværende Lov omhandlede Sygebehandling, og det efter Fattigbestyrelsens Skøn i vedkommende Opholdskommune anses nødvendigt under eller som Følge af Sygdommen at yde Hjælp af det offentlige til Underhold for den syge eller for Personer, overfor hvem han har Forsørgelsespligt, skal saadan Hjælp i Forholdet til den understøttede ikke betragtes som Fattighjælp eller medføre dennes Følger.

Det samme gælder de Omkostninger, der af det offentlige udredes til Opdragelse, Underhold, Beklædning, Forsørgelse, Kur og Pleje for blinde, døvstumme, aandssvage, sindssyge, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, tuberkuløse, skrofuløse og Lupuspatienter, uanset om de paagældende i Tilfælde af Sygebehandling behandles af en af det offentlige ansat eller af en anden Læge.

§ 4.

Bestemmelsen i § 17, Nr. 1, i Lov Nr. 85 af 12. April 1892 om anerkendte Sygekasser ophæves, og der indføres i samme Paragraf følgende Slutningsbestemmelse:

Endvidere kunne anerkendte Sygekasser yde fri Lægehjælp og Sygehusbehandling til Medlemmerne og deres Børn under 15 Aar, for saa vidt de ere i Hjemmet. De fornødne Bestemmelser herom skulle fastsættes i Kassens Vedtægt.

§ 5.

Bestemmelserne i ovennævnte Lovs § 13 om Afhentning af eller Henbringelse til Læge eller Jordemoder udvides til at omfatte ogsaa Afhentning af eller Henbringelse til vedkommende Steds offentlig ansatte eller antagne Læge for alle i nærværende Lov omhandlede syge.